

Catalunya: la qualitat davant la quantitat

Teresa Blanch

Afortunadament, a Catalunya l'edició s'ha mantingut en una línia de tendència moderada, pel que fa a la publicació de títols. Si en anys anteriors, la visita setmanal a la llibreria es convertia en un aclaparador bombardeig de novetats de tota mena, adreçades al públic infantil i juvenil, tot seguint el ritme frenètic i imparabile del llibre per a adults, es pot dir que, ara per ara, sembla que el riu torna a reprendre el seu curs i el públic pot retenir amb una mica més de calma les noves publicacions. La disminució de títols s'està convertint en una constant a favor d'una millor qualitat. Si es consolida aquesta tònica, potser s'aconseguirà que títols enriquidors i realment interessants no passin desapercebuts ni quedin soterrats per altres llibres que han gaudit del beneplàcit d'una bona campanya de màrketing en el moment de la seva aparició.

Encara avui, Catalunya, i la resta d'Espanya, viuen constants canvis d'estratègia que fan trontollar la bona salut de la LIJ: les petites cases editorials són absorbides per empreses grans que han anat desbancant editors veterans especialitzats en el sector; promotors i comercials adquireixen cada cop un poder major, i les prescripcions dels centres escolars continuen prevalent per damunt dels interessos reals dels nens i els joves, convertint la lectura de ficció en un exercici escolar més —no oblidem que una gran part de les editorials ofereixen fitxes i propostes didàctiques per treballar els diferents títols, amb l'esquer que són lectures



GEMMA SALES, ADEU, ADEU..., L'ALBÍ, 2004.

complementàries que acompanyen els llibres de text—, en lloc de presentar-la com un plaer i una tria lliure que hauria de ser un dret de cadascun dels alumnes.

Catalunya ha estat testimoni de primera mà de dos esdeveniments que han atorgat un paper protagonista al llibre. Per una banda, l'Any Dalí ha aportat interessants títols sobre l'obra del pintor —esperem que marqui un abans i un després en el sector del llibre d'art per a nens—.

I, per una altra banda, el Fòrum —un apropament a les cul-

tures del món— ha permès reactivar títols ja existents sobre la diversitat, les cultures, etc., i ha animat les editorials a continuar treballant en el tema de la integració de les cultures, la convivència, els valors, la interculturalitat, etc.

Varietat i diversitat dels 3 als 12 anys

Tot seguint l'exemple de la resta d'Europa, diverses editorials catalanes han apostat per

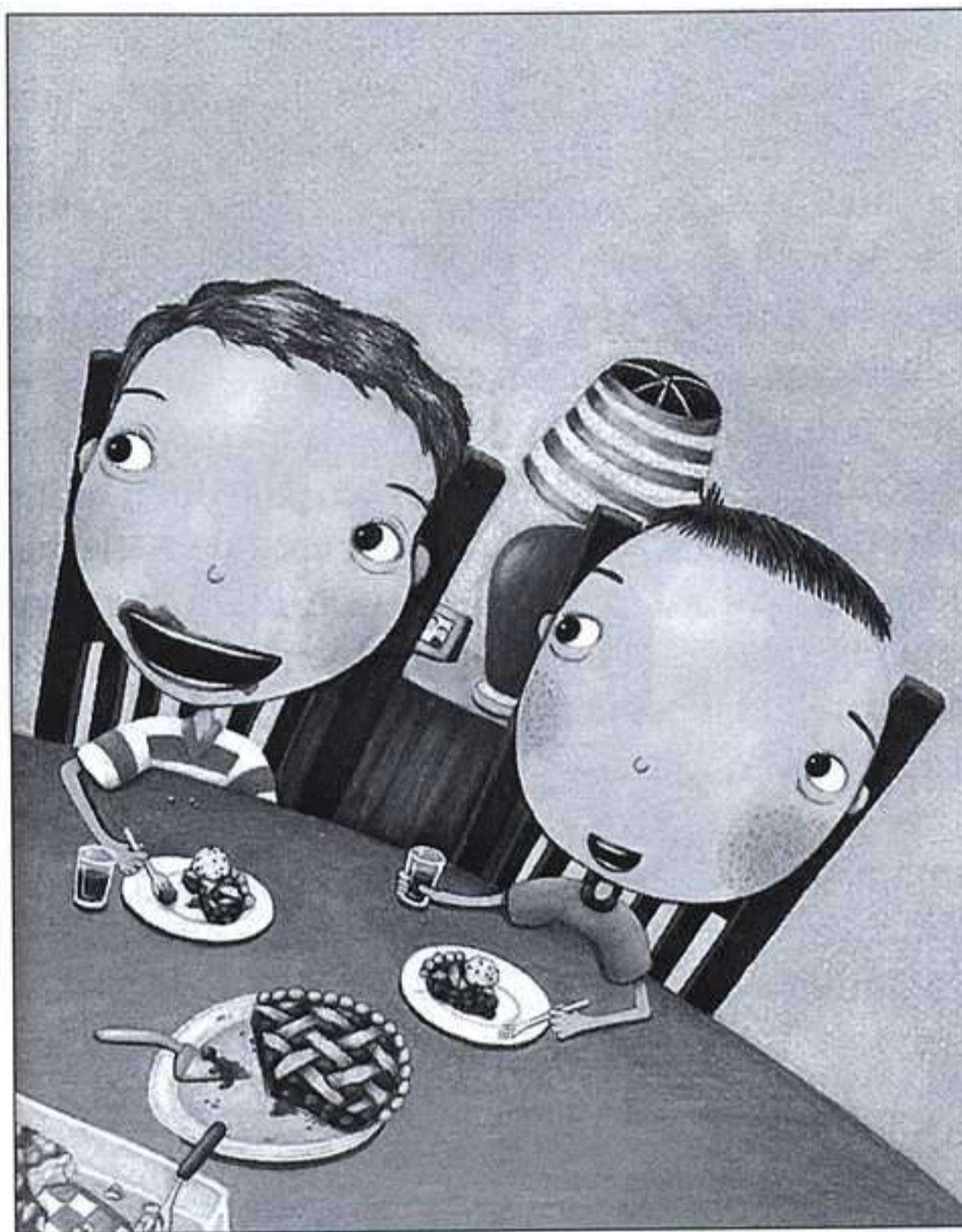
editar llibres de qualitat per als més petits. El secret rau a dedicar una especial atenció a les il·lustracions, amb uns textos breus i senzills però alhora descriptius, concisos i enriquidors. Encara que, una vegada més, es troba a faltar més producció d'autors del país i, en aquest sentit, no serà per falta de bons il·lustradors i d'interessants propostes. Son edicions extremadament acurades i atractives, que competeixen amb el llibre regal i el llibre joc, als quals el públic ja s'ha avesat. Cal destacar una nova col·lecció, *Aprèn amb en Gus* (Timun Mas), de Cuca Canals, a cavall entre el diccionari visual i el conte, i dos títols d'imatges, sense text, *El zoològic* i *La platja* (La Galera), de Cristina Lo Santos. Entre les traduccions, *De l'u al deu* (Combel), de Chuck Murphy, un llibre de petit format, amb solapes, idoni per a la manipulació de les mans menudes del nen, molt atractiu i ben pensat; *Somnis de colors* (Serres), de Lucy Cousins, protagonitzat pel conegut personatge de la Maisy; *Jugo a la platja* (Timun Mas), de Rebecca Finn; o bé, *Jugo!* (Timun Mas), de Annie Kubler; *¡Hola! Vine al mar* (Cruïlla), editorial que continua publicant la col·lecció *Descobreix*.

Per a lectors a partir de sis anys, hi ha una gran quantitat de títols remarcables d'autors del país i d'una qualitat immillorable. Per exemple, *La lluna en un calaix* (Destino), de Núria Calbó i il·lustracions de Teresa Calbo; *Els patins del Sebastià* (la Galera), Premi Hospital Sant Joan de

Déu, de Joan de Déu Prats i il·lustrat per Francesc Rovira; *Ring 1-2-3 i el món nou* (Destino), obra guardonada amb el Premi Apel·les Mestres, d'Emili Teixidor i Philip Stanton o també, *Conte per contar mentre es menja un ou ferrat* (Kalandraka), Premi Junceda d'Il·lustració, de Mariona Cabassa, i *Adéu, adéu...* (L'Albí), de Gemma Sales, Premi Parcir.

En aquesta mateixa franja d'edat, cal citar quatre traduccions. Per l'enginy de la història: *Pastís per a enemics* (Joventut), de Derek Munson i *L'ogre, el llop, la nena i el pastís* (Corimbo), de Philippe Corentin. Per les acurades imatges: *Dues granotes* (Joventut), de Chris Wormell. Per la tendresa dels protagonistes: *Al cim del món* (Edebé), segon títol de la col·lecció Xoni i Xano.

Per a aquestes edats, segueixen sent molt importants aquells contes i narracions en els quals la família té un paper molt important. Naturalment, la tipologia de la família ha anat evolucionant i, com a conseqüència d'això, les famílies de la literatura infantil comencen a ser un reflex del canvi social. Prenem com a exemple un llibre fins ara inèdit a Espanya, *Paula tiene dos mamás* (Bellaterra), de l'americana Leslé Newman, acompanyat d'uns expressius dibuixos de Mabel Piérola, la història d'una nena que té dues mares, l'una fustera i l'altra metge. Però no només la Paula té dues mares, alguns dels seus amics de l'escola tenen dos pares o una mare, o un pare i una mare. L'àlbum pretén desmitificar una situació que, malgrat que al nostre país encara és poc habitual, hauria de començar a prendre's com un fet natural. Tot parlant de famílies, Daniel Nesquens en *Pares* (La Galera), presenta una galeria de pares de tot tipus. O bé, tenim el pare de *Bona nit, Joan* (Barcanova), de Salvador Comelles, que acompanya el seu fill al llit.



TARA CALAHAN KING, PASTÍS PER A ENEMICS, JOVENTUD, 2004.



MAGALÍ COLOMER, PARES, LA GALERA, 2004.

El nen, en adormir-se, té terribles malsons..., ¡sort dels seus peluix que poden ajudar-lo!, o la narració de Montse Ginesta, *Paperines, papallones* (Cruïlla), en la que el protagonista és l'oncle Felip, que té unes orelles que no paren de créixer, o també una història de misteri protagonitzada per dos germans, *Una pintura als llençols* (Cruïlla), de Mercè Canela, autora que torna al mercat després d'uns anys de silenci.

Per als lectors a partir de 9 anys, es pot destacar *L'avi el Presumpte* (Edebé), Premi Edebé de literatura infantil, de Paloma Bordons, que relata la història d'una nena que de sobte descobreix que té un avi; *La serp negra* (Cruïlla), de Joles Sennell, és una curiosa recreació d'un episodi bíblic; *L'enigma dels nens grisos* (Empúries), en la que el protagonista, l'Eloi, es torna gris de tant mirar la televisió, tot i que la història no acaba aquí, hi ha d'altres nens intoxicats; *Heu vist passar en Puça amb bicicleta* (Alfaguara/Grup Promotor), de Guillem Sala, un llibre d'aventures; *Aristòtil entre escombraries* (La Galera), del poeta i

escriptor Miquel Desclot, una història plena de sensibilitat, sobre els valors, en la qual no falten les cançons; *La cançó del bosc cremat* (Barcanova), de M. Àngels Juanmiquel, la impressionant narració d'un incendi patit per una nena que viu en una masia envoltada de bosc. I, finalment, un interessant relat de ciència-ficció, *El noi que tenia mil anys* (Barcanova), de Santi Baró, gènere poc habitual en la LIJ catalana dels darrers anys.

Història i realisme en la narrativa per a joves i adolescents

L'explosió de llibres de fantasia que ha dut el fenomen Harry Potter —aquest any, *Harry Potter i l'Ordre del Fènix* (Empúries)—, ha afavorit la publicació de narracions fantàstiques, en general traduccions, amb més o menys èxit. Dins d'aquest gènere, val la pena anomenar una novel·la molt imaginativa que els lectors llegeixen amb veritable avidesa, *666 calaixos* (Barcanova), de Jordi Folck, guanyador del Premi Barcanova d'aquest any amb la novel·la *El manuscrit de les bèsties*.

La narrativa actual per a joves

i adolescents fa una ullada al passat rescatant la memòria de diverses èpoques històriques rellevants. L'aparent desconeixement dels joves pels esdeveniments històrics, del passat recent o llunyà, ha comportat, en determinats autors, una voluntat per escriure narracions basades en la història per aportar nocions bàsiques als lectors sobre determinats esdeveniments. Perquè, tal com va dir l'escriptor alemany Klaus Kordon en una entrevista concedida a aquesta revista (veure *CLIJ* 174, de setembre), «És important conèixer les pròpies arrels, saber d'on vénem, perquè si no, potser no seriem capaços de saber cap a on anem». Fenomen que, per una altra banda, s'observa des de fa uns anys. No oblidem, el ventall de novel·les que van aparèixer sobre la Guerra Civil espanyola —per exemple, *El camí del far* (Edebé) del mallorquí Miquel Rayó—, o d'altres sobre les repercussions de la postguerra. Des d'aquest punt de vista, Jaume Cella ha volgut insistir a desvetllar un passat molt proper que fa referència a la Guerra Civil, al cop d'estat i a

les seves conseqüències en *El centaure* (La Galera).

Entre la subtil línia que separa els 11 i els 12 anys, dos viatges emocionants a través del temps que ajuden a entendre la manera de viure de les diferents civilitzacions que van habitar Catalunya fa uns quants segles: *Els viatgers de l'alba* (La Galera), de Daniel Palomeras, i *Perdoni, a quin segle diu que som?* (Barcanova), primera i aconseguida novel·la de la jove tarragonina Noemí Bagès. Toni Moras, especialista en història i art romànic, en *Quan la Terra era plana* (Barcanova), delecta els lectors amb una història situada a la Catalunya de l'Edat Mitjana, protagonitzada per una jove que es fa passar per un noi per tal de rescatar el seu pare, injustament castigat pel senyor feudal. En relació amb el tema de les guerres carlistes, cal parlar, d'una banda d'*Un espia anomenat Sara* (Cruïlla), de l'escriptor basc Bernardo Atxaga, i de *La guerra oblidada* (Barcanova), firmada per Joan Portell.

El mercat de llibres per a adolescents també s'ha vist sorprès amb diferents històries protagonitzades per pirates: *La tripulació del Pànic* (Edebé), de Pau Joan Hernández, Premi Edebé en la categoria juvenil d'engua ny, i *Pirates, bandolers i bruixes* (Barcanova), d'Agustí Alcoberro. O bé, *La roca d'Is* (Edebé), d'Elia Barceló, dues històries paral·leles, la d'una dona acusada de bruixa i la d'una altra dona del segle XXI. Només es tracta d'uns quants exemples que seria interessant que els mestres i els professors coneguessin per poder recomanar-los com a lectures complementàries i, evidentment, voluntàries, dels temaris d'història.

En relació a les novel·les realistes, en primer lloc cal parlar d'*El diari vermell de la Carlota* (Empúries), de Gemma Lienas, i d'*El diari vermell del Flanagan*

(Columna), d'Andreu Martín. De la mà de dos coneguts personatges, la Carlota i el famós detectiu Flanagan, s'introdueix als lectors, d'una manera natural i desimbolta, al món de les primeres experiències i les relacions sexuals. Ambdós llibres són una mena de manuals i en cadascun dels capítols s'introdueixen aquells temes que poden interessar els joves; les primeres relacions sexuals, l'homosexualitat, les visites al ginecòleg, la SIDA, els preservatius, etc.

L'actualitat acostuma a inspirar els autors, per això, molts d'ells han començat a atrevir-se

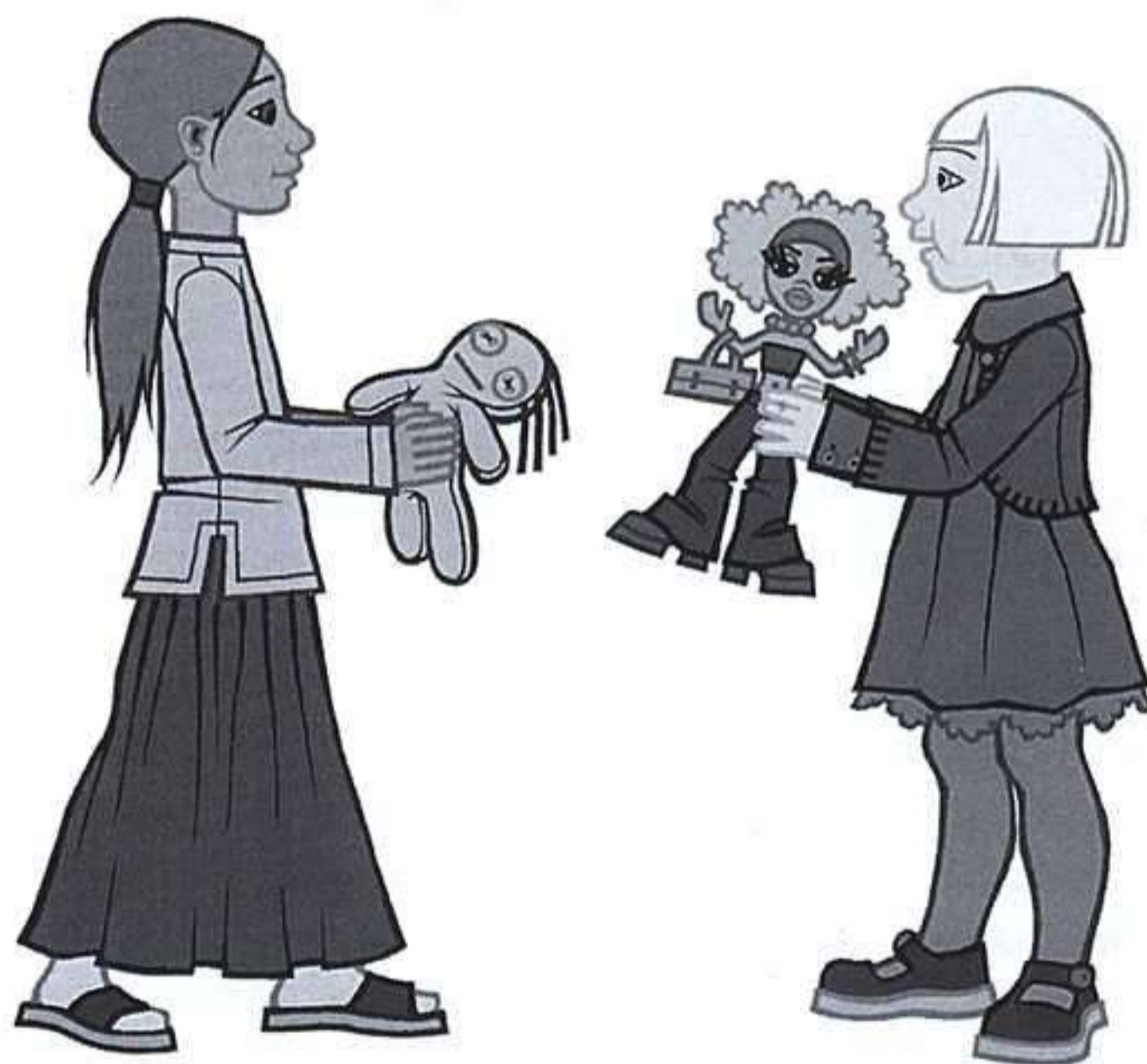
a tractar temes una mica més punxeguts, com la violència de gènere o els abusos sexuals a menors —*De pel·lícula* (Barcanova), de M. Carme Roca—. Temes tan controvertits com aquests, fins fa pocs anys, arribaven de la mà d'autors de fora, com Nöstlinger, Härtling, Kordon, etc., i aquí eren pocs els autors que gosaven escriure sobre aquestes problemàtiques, per por, segurament, al rebuig de l'editor. L'obra guanyadora del Premi Ramon Muntaner, *A l'altra banda del mirall* (Empúries), de Jordi Sierra i Fabra, també sorprèn per l'atreviment de la

trama, una adolescent que descobreix el seu lesbianisme i intenta recuperar l'autoestima. En definitiva, són temàtiques que haurien d'evolucionar al mateix temps que els temps que vivim, amb les quals molts adolescents busquen identificar-se ja que aquestes qüestions formen part de la seva quotidianitat.

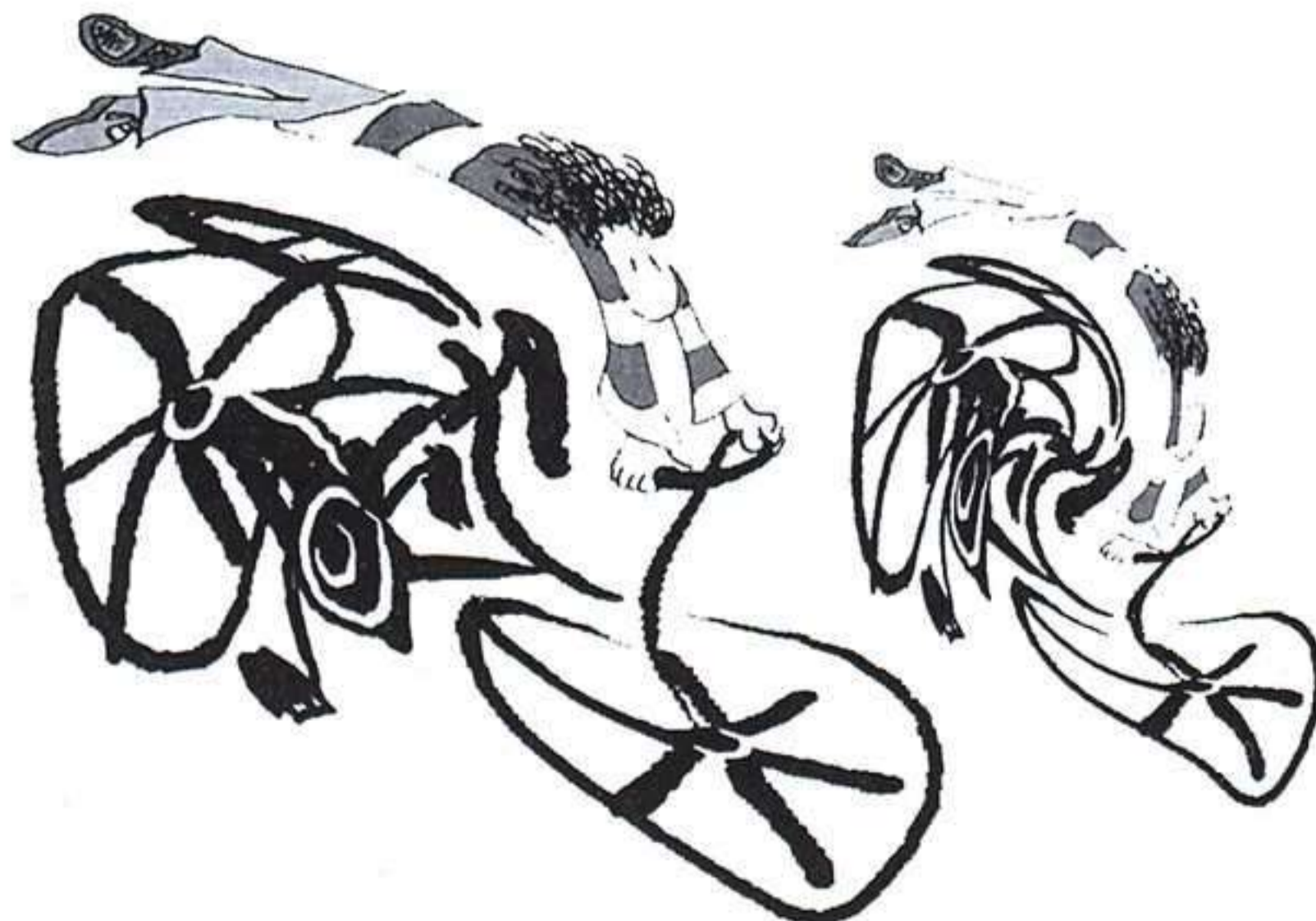
Libres de coneixements

Tot commemorant l'any Dalí, igual que va passar anteriorment amb Gaudí, diverses editorials catalanes han apostat per celebrar aquest esdeveniment amb el llançament de títols que parlen del pintor i la seva obra. S'ha de dir que els llibres, a més de resultar una interessant forma d'introduir els lectors en la vida i l'obra de l'artista, també —i això succeeix en comptades ocasions—, s'han trobat en quasi tots els centres escolars catalans, la qual cosa ha propiciat la preparació d'exposicions i bibliografies d'en Salvador Dalí a les escoles, amb materials adients per a cada segment d'edat.

Esperem que la iniciativa dels editors, arriscant-se a treure al mercat llibres que fan referència al món de l'art per a nens —l'editorial Serres, s'ha configurat com una de les poques editorials especialitzades en aquest tipus de llibre adreçat al públic infantil, i ha sabut treure'n un excel·lent rendiment—, no s'acabi amb la commemoració de l'any Dalí sinó que, tal com fan moltes editorials franceses i de la resta d'Europa, el mercat del país pugui comptar amb, al menys, uns quants títols més que ajudin a introduir els infants en l'impressionant món de l'art. I, si és possible, llibres realitzats per autors autòctons. Alguns d'ells han demostrat amb escreix que és possible, sempre que se'ls facilitin els mitjans. És el cas de Montse Gisbert en *Salvador Dalí, pin-*



CLARA ROCA, COM ÉS EL COLOR CARN?, DESTINO, 2004.



ANNA LLIMÓS, HEU VIST PASSAR EN PUÇA AMB BICICLETA?, ALFAGUARA/GRUP PROMOTOR, 2004.

ta'm un somni (Serres) —l'editorial no s'ha conformat solament a treure els títols en català i castellà, sinó que a més a més ha trobat una interessant ocasió per a traduir l'àlbum al francès i l'anglès, obrint les seves portes al mercat internacional—. En l'àlbum, el propi Salvador Dalí, acosta els lectors a la seva obra, el seu entorn, la seva vida, la seva família, etc. Una altra proposta, la d'Anna Obiols, s'allunya completament de l'anterior. En el seu llibre, *El petit Dalí... i el camí cap als somnis* (Lumen), il·lustrat per Subi, ha recreat un conte una mica surrealista sobre el personatge, acompanyat de il·lustracions plenes d'elements que condueixen el lector a identificar clarament l'obra de Salvador Dalí. També, Anibal Riverol i Maria José Brignardelli, en *Descobreix el joc de Dalí* (Destino), han ideat un conte capaç de despertar la fantasia dels més menuts amb un personatge molt peculiar, el mateix artista.

Per una altra banda, la incorporació d'un gran nombre de persones d'altres cultures i països a la societat catalana —i de la resta del país—, ha provocat una demanda, que va en augment, de llibres que introdueixen el tema de la diversitat.

Però no de la diversitat com un fet que cal interioritzar, sinó com un fet completament normalitzat, habitual i que forma part de la quotidianitat del nostre entorn. Quasi tots els títols que tracten aquest tema evidencien que la societat està configurada per un gran nombre de cultures, totes igual d'interessants i totes igual d'enriquidores. Dins d'aquesta línia, Timun Mas ha optat per *Tots hem de conviure*, adreçat als més petits. Un llibre on el conegut protagonista Teo, presenta alguns dels seus amics, de cultures diferents a la seva, que conviuen al seu barri. L'àlbum introdueix informació i propostes que ajuden, de manera molt senzilla, a

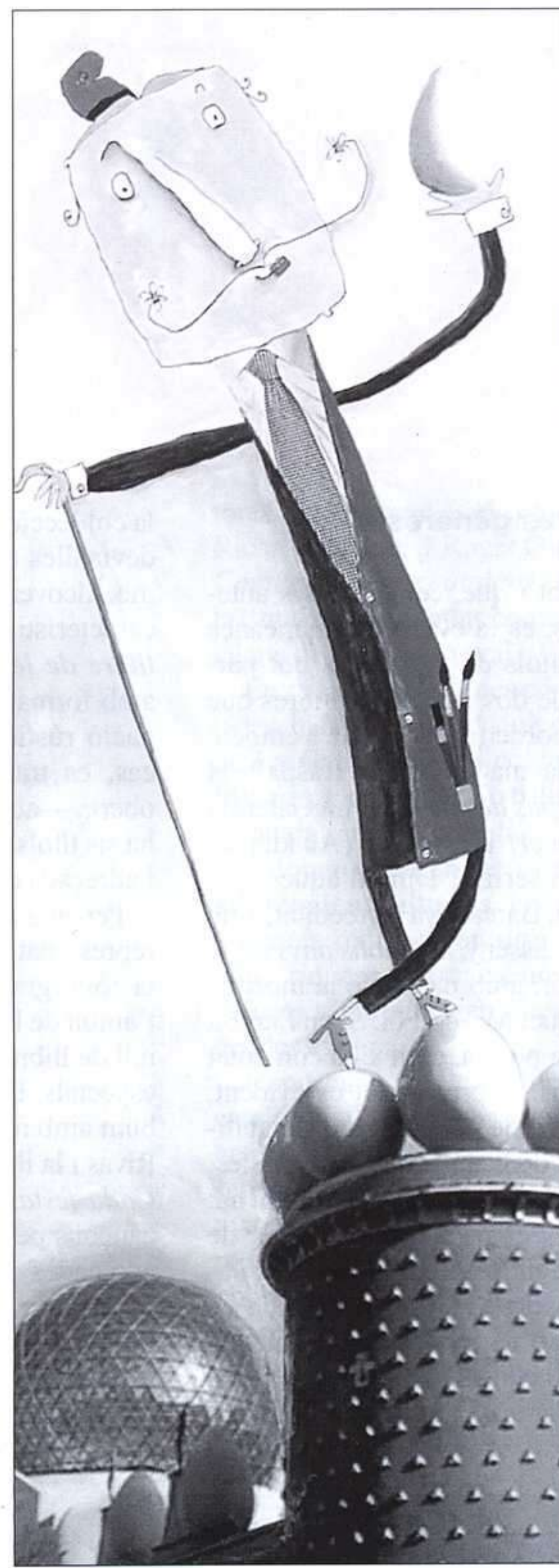


JAVIER OLIVARES, LA SERP NEGRA, CRUÏLLA, 2004.

reflexionar sobre les noves societats que s'estan configurant. Per una altra banda, Rei Edicions també ha aportat el seu gra de sorra amb un àlbum per els més menuts, *Tots iguals, tots diferents*, de G. Berca, obra que queda entre la ficció i el llibre de coneixements, i que ha estat triat com a llibre associat al Fòrum. Parramón ha presentat, *Digue'm coses del teu país*, un intercanvi de missatges electrònics entre nois i noies de cultures diferents. Olga Alamán i la il·lustradora Clara Roca han contribuït a parlar de la interculturalitat amb el títol *Com és el color de la carn?* (Destino), segon de la nova col·lecció de coneixements, Per Què?, un llibre amb preguntes i respostes que fan reflexionar sobre per què som iguals i alhora tan diferents.

De les autores anteriors i dins la mateixa col·lecció, *Per què no*

tens pito? (Destino), aborda el tema de l'educació sexual per a nens i nenes, a partir dels sis anys. El llibre il·lustra d'una manera molt clara, les diferències físiques entre els homes i les dones, com neixen els nens, el creixement, etc. Seguint la mateixa línia, però en clau d'humor, *On vas, Guillemí?* (Beascoa), una història molt ben aconseguida del viatge d'un espermatozoide escrita per un autor anglès, Nicholas Allan, que ha estat traduïda al castellà i al català. A nivell de traduccions de llibres d'informació o coneixements, destaquen, *La meva primera volta al món* (Cruïlla), un interessant recorregut, en forma d'atlas il·lustrat, amb abundància d'informacions, breus i senzilles, molt adients per a lectors a partir dels 8 anys. El mateix grup, ha comprat els drets d'edició d'un llibre francès preciós *Colors de natu-*



MONTSE GISBERT, SALVADOR DALÍ, PINTA'M UN SOMNI, SERRES, 2004.

ra, amb fotografies d'animals, plantes, aliments, flors, que mostren els colors per tal que els més menuts aprenguin a diferenciar-los, i també, *Famílies d'arreu del món* —llibre associat al Fòrum—, amb magnífiques fotografies a color d'Uwe Ommer, que presenta famílies i cultures de tot el món.

Edebé ha fet la seva aportació en aquest sentit amb una nova col·lecció, *Mira Cómo Crezo*, llibres il·lustrats amb fotografies a color que mostren els cicles de la vida i algunes curiositats de diferents animals per als més petits. Finalment, es pot destacar, *El planeta de l'A a la Z* (Joven-tut), un llibre de coneixements profusament il·lustrat que incita al joc i l'observació. Cada doble pàgina proposa al nen que associï les paraules que troba amb els elements, objectes o animals que apareixen en els dibuixos.

Altres gèneres

Tot i que, com en anys anteriors, es fa evident la mancança de títols de poesia, es pot parlar de dos magnífics llibres que desborden sensibilitat i emoció de la mà de Joana Raspall: *A compàs dels versos* (La Galera) i *Concert de poesia* (Abadia de Montserrat). Dins d'aquest gènere, Barcanova ha reeditat, amb nou disseny, *Per molts anys* i *Bon profit*, amb motiu de la mort de Miquel Martí i Pol. Si en l'àmbit de la poesia, com s'ha comentat abans, la precarietat és evident, al llarg de 2004 han proliferat llibres dedicats a les endevinalles. Entre les millors propostes hi ha: *Qui l'endevinarà?* (Edebé), de Ramon Besora i il·lustrat per Judit Morales i Adrià Gòdia, un àlbum d'endevinalles en el qual la imatge i els textos conviden a passar una entretinguda estona; i

la col·lecció *El Tresor de les Endevinalles* (Barcanova), de Carme Alcoverro i Laia Martín, de característiques semblants a *El llibre de les endevinalles*, però amb format quadrat i enquadernació rústica. En aquest darrer cas, es tracta d'una col·lecció oberta —actualment al mercat hi ha sis títols—, dividida en temes i adreçada als més petits.

Per una altra banda, 2004 ha representat una excel·lent aportació al gran buit del mercat en l'àmbit de la música, amb un parell de llibres remarcables i molt especials. En primer lloc, un àlbum amb molt de ritme, de Noé Rivas i la il·lustradora Fina Rifà, *Cada festa, una cançó* (Baula), cançons per a nens, que no van adreçades únicament a l'àmbit escolar. En un mateix volum s'agrupen cançons, partitures i músiques d'algunes de les festes populars catalanes, ordenades

segons les estacions de l'any. Les cançons, al costat de les exquisites i acurades il·lustracions de la consagrada il·lustradora catalana, Fina Rifà, delecten els sentits. En segon lloc, la tasca del músic, compositor i expert en repertori musical infantil, Toni Giménez, *La volta al món en 25 cançons* (La Galera), una recopilació de cançons de tot el món, ordenades segons els continents. Les partitures i les lletres van acompanyades d'unes simpàtiques il·lustracions de Pep Brocal.

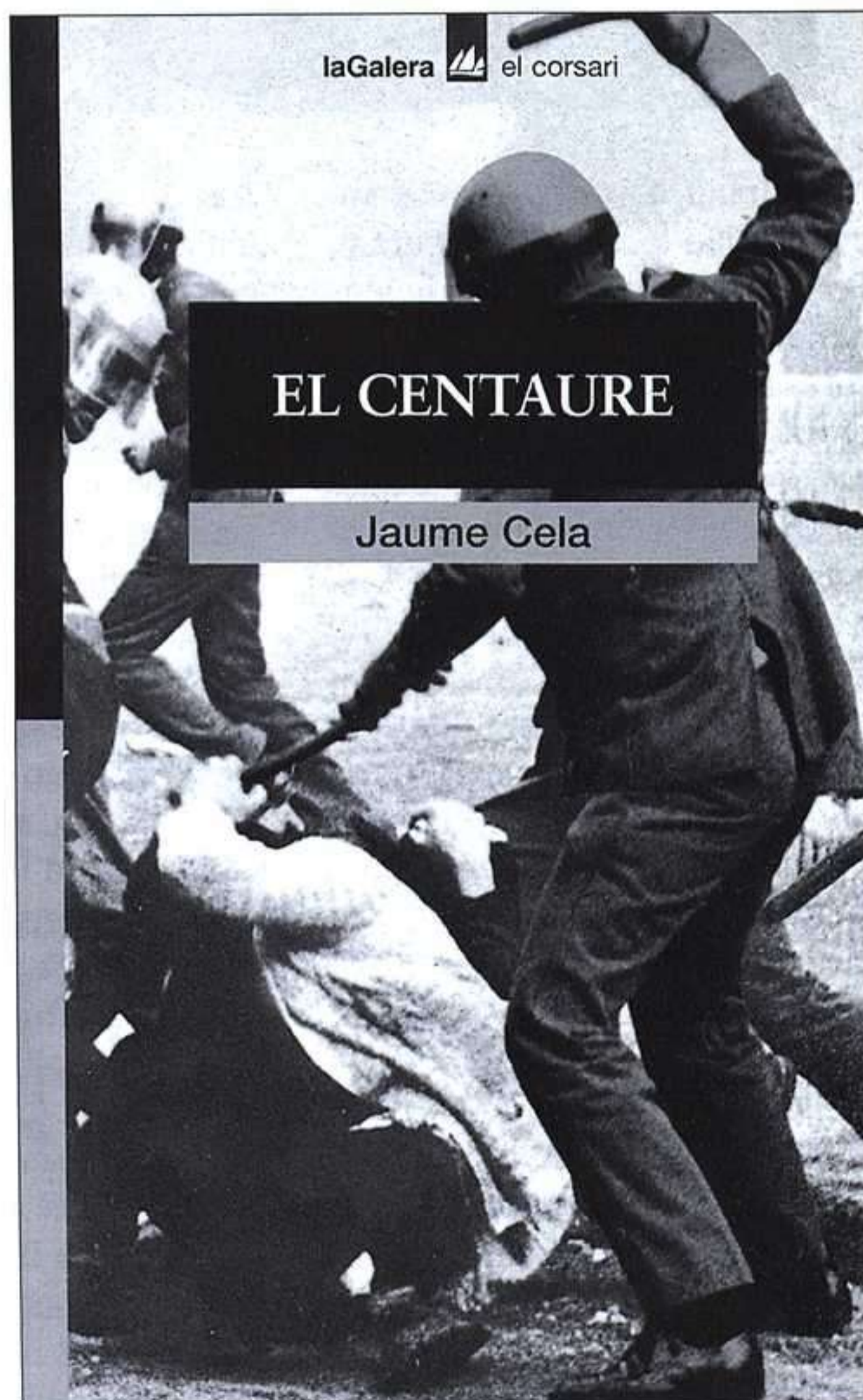
A manera de conclusió

Els llibres, com les altres coses de la nostra societat, també es deixen influenciar per les modes, i si l'autor és un personatge mediàtic, encara més, perquè resulta la manera més senzilla

d'assegurar les vendes. Enguany, algunes editorials catalanes han introduït en el mercat del llibre infantil, contes i narracions de presentadors de televisió, cantants, etc. És el cas del conegut meteoròleg de la televisió autonòmica catalana, Tomàs Molina, que ha presentat una recopilació de contes, *Contes del temps* (La Galera), un per a cada més de l'any, que també inclou informacions breus sobre diferents aspectes relacionats amb la meteorologia. De la mateixa manera, la cantant Lucrecia en *Besitos de chocolate* (El Aleph), dona a conèixer una sèrie de contes que li van explicar quan era petita. En ambdós casos, evidentment, les cobertes inclouen la imatge dels autors, l'ham ideal per al comprador adult. Perquè, en aquests casos, l'adult acostuma a deixar-se sorprendre pel personatge mediàtic. Ben mirat, pot ser una manera perquè l'adult comparteixi lectures i una part del seu temps amb l'infant. I ja que parlem de la manca de temps per part dels adults —temps de qualitat per a la lectura i de complicitat amb els fills—, no és d'estranyar que les recopilacions de contes tornin a estar de moda. Com a compensació al buit en la lectura familiar que el frenètic ritme de la vida imposa actualment, el món editorial ha buscat noves fórmules que proporcionin recursos suficients per a llegir històries, cada cop més breus, als nens. Els contes i els reculls de contes s'han convertit en els grans protagonistes del mercat. No solament això, sinó que hi ha contes per a qualsevol moment del dia: contes per abans de l'hora del bany, contes per anar a dormir, contes per a l'hora de sopar, contes per a totes hores, contes de pocs minuts, etc. També hi ha reculls de contes de por, de fantasmes, de fades, de monstres, del món, sopes de contes, i en definitiva, munts de contes. Per exemple: *Cuentos de todos*



FRANCESC ROVIRA, BONA NIT, JOANI, BARCANOVA, 2004.



los colores (RBA); *Contes de màgia d'arreu del món* (La Magrana), recull de contes d'arreu; *Contes del món* (Timun Mas), llibre associat al Fòrum; *Contes per anar a dormir* (Columna), d'Enid Blyton; *Maricastanya. Tots els contes* (Timun Mas); *Contes terrorífics de fantasmes* (Timun Mas), de Joan de Déu Prats; o bé, *Cuentos sólo para niños* i *Cuentos sólo para niñas* (El Aleph), de Victoria Bermejo i Miguel Gallardo, entre molts altres llibres d'aquest estil. En una acurada edició, Anna Gasol ha recollit i adaptat faules de tot el món en *El libro de las fábulas* (Ediciones B), il·lustrat per Roger Olmos.

Si en anys anteriors pràcticament totes les editorials anaven a la recerca de títols d'autors clàssics per reeditar-los o bé traduir-los, aquests anys sembla que el boom s'ha reduït, tot i que encara trobem novetats. Crida l'atenció l'aparició d'obres clàssiques en la nova col·lecció iniciada per Blume, en la qual cal destacar *Fer una foguera*, de Jack London. Potser, la tendència a la reducció d'obres dels autors clàssics és el resultat de la gran quantitat de títols que hi ha al mercat, els retalls de pressupost de les editorials, que prioritzen altres productes més comercials, o bé una escassa demanda dels centres escolars. No obstant això, continuen editant-se bones traduccions de clàssics al costat

de bones adaptacions de contes tradicionals adreçades a lectors d'educació infantil i cicle inicial, en auge aquests darrers anys per la demanda dels centres escolars. Edebé, per exemple, ha iniciat la col·lecció *Contes Tradicionals*, presentada per primer cop a la Fira de Frankfurt 2003, en un afany per oferir un tipus de pro-

ducte diferent, en format àlbum i cartoné. Barcanova també segueix aquesta tendència amb la Primera Sopa de Contes recuperant per als contes clàssics, les magnífiques adaptacions d'Albert Jané. O bé, la nova línia de clàssics que Combel inclou dins les seves col·leccions, Pas, Trot i Galop, depenent de les edats lec-

tores. Una novetat és el volum de Ricard Bonmatí y Roger Olmos, *Contes populars catalans* (Baula), que rescata alguns contes catalans de la tradició oral.

Entre les novetats més comentades, hi ha l'aplaudida iniciativa de La Galera amb la col·lecció Minaret. Una col·lecció trilingüe —català, àrab i castellà—, que vol donar a entendre que les diferències culturals en convivència representen una veritable riquesa. En cada un dels volums s'introdueixen dues llegendes àrabs.

L'aportació de les editorials catalanes al mercat ha estat, en general satisfactòria, tot i que sempre surten perjudicats els mateixos *aneguets lletjos* —en plural, perquè n'hi ha uns quants, pobres—. Encara es troben a faltar llibres de poesia, teatre, còmic, o bé temes científics i de divulgació d'autors autòctons, i també manca una mica més de gosadia, confiança i paciència per part dels editors. Els resultats de vendes en LIJ no són immediats, especialment en un país amb índexs de lectura no gaire alts. Però, també és cert que cada vegada es llegeix més... Si més no, això deixa entreveure el baròmetre de la Federació de Gremis d'Espanya quan fa menció dels mesos de gener a març de 2004, «un 30 % de la població va visitar la biblioteca al llarg del darrer any». (*El Periódico*, 1 de juliol de 2004). ■



LLUISOT, CONTES TERRORÍFICS DE FANTASMES, TIMUN MAS, 2004.

VISITE NUESTRA PÁGINA WEB

Dirección

Favoritos
Historial
Buscar



CLIJ

www.revistacliij.com

- ▶ Consulte los sumarios de cada mes.
- ▶ Las ofertas de monográficos, números atrasados y tapas para encuadernar.
- ▶ El Índice 15 años de **CLIJ** en CD (con una *demo* de prueba).
- ▶ Las tarifas de publicidad.
- ▶ Las condiciones de suscripción.